

[Reedtz-Thott.]

hvis ejere sejler for deres fornøjelse; jeg tænkte ikke blot på fiskerbåde, som jo allerede under den gældende ordning har tilladelse til at købe afgiftsfri benzin. Dette stemmer jo også med det hovedsynspunkt, som jeg fremhævede i mit første indlæg, at når benzinafgiften opkræves som bidrag til vejenes vedligeholdelse, så må sejl- og motorbåde, som jo ikke kører på vejene, være fritaget for at betale benzinafgiften.

Til det ærede medlem hr. From vil jeg blot sige, at jeg er helt enig med ham i, at det ville være en stor fordel, om vi kunne slippe for at støbe disse betongruber, og at en rigtig løsning selvfølgelig ville være, at så mange som muligt fra begyndelsen får nedgravet en jordtank. Men man må huske på, at det drejer sig om forfærdelig mange jordtanke, som vi næppe har i øjeblikket, og som alligevel ikke alle de har råd til at købe, der har været vant til at nøjes med at få en tromle hjem.

Med hensyn til de beregnede omkostninger forekommer det mig, at de tal, som det ærede medlem hr. From nævnte, stammede fra 1952; sådan har jeg opfattet det, selvom jeg ikke er helt sikker på, at det er rigtigt; men det er i hvert fald min opfattelse, at omkostningerne, sådan som de nu beregnes, vil blive væsentlig højere; men alt dette håber jeg vi får lejlighed til at drøfte i udvalget.

Axel Sørensen: Det ærede medlem hr. From udtalte sig om den ordning, som jeg prøvede på at skitsere her i ganske korte træk, og udtalte, at den ville skabe store urimeligheder overfor de landbrugere, som driver intensivt landbrug. Heroverfor må jeg spørge: Vil det ikke altid være rimeligt at tildele afgiftsfri benzin i forhold til, hvor meget traktorerne bruges i landbruget, og så sige, at så snart benzinen bruges udenfor landbruget, til kørsel på vejene, bør landbruget være ligestillet med vognmændene? Man må huske på, at det er et erhverv, med hvilket man faktisk under den eksisterende

ordning tager en vis form for konkurrence op. Man må ikke være blind for, at man også fra den side kan komme til folketinget med begrundede forslag om en ændring. Når jeg nævner dette, er det, fordi den kommende ordning, som måske vil omfatte halvdelen af de landbrugere, der har en benzindreven traktor, for dem vil betyde en fordyrelse; de er jo kun i mindre format forbrugere af farvet traktorbenzin, så for dem betyder ordningen en forøget udgift, som det ærede medlem hr. Reedtz-Thott ganske rigtigt bemærkede; jeg synes, at set fra deres standpunkt må det være rimeligt at pege på en ordning, som kunne betyde større forenkling og derfor også en billigsgørelse. Jeg tænker på det forhold, som det ærede medlem hr. Tholstrup omtalte, at benzinen skal opbevares i cementgruber. Men når forbruget ikke er større, end at man kan nøjes med at tage disse 200 liters tromler hjem, som altså først fordyres gennem literprisen og dernæst fordyres ved, at der skal bygges særskilte opbevaringsrum, som ifølge brandpolitiloven skal ligge i en afstand af 5—10 m fra driftsbygningerne, synes jeg, at der her er tale om en fordyrelse for den overvejende part af dem, som har taget mekaniseringen i anvendelse, og det er derfor, jeg har fremført et grundlag for en anden ordning på dette område.

Tholstrup: Jeg vil gerne sige til den højtærede finansminister, at jeg naturligvis mener, at man må drage konsekvensen af indførelsen af farvet benzin og også må kunne give afgiftsfri benzin til private motorbåde. Motiveringen for, at motorbåde hidtil ikke har kunnet få afgiftsfri benzin, har netop været den, at man ikke kunne sikre sig imod, at denne benzin blev anvendt til motorkørsel. Denne motivering vil efter farvningen af benzin ikke længere være tilstede, og så må man være konsekvent, og det går jeg ud fra den højtærede minister vil være. Jeg vil tro, at man ved et nøje studium af rigsdagstidende vil finde adskillige udtalelser, som netop peger herpå.